

ЗА РУБЯЖОМ

НОВАГОДНІ ЗАГАД ГІТЛЕРА

БЕРЛІН, 30 січня. (ТАСС). Германська інформаційна бюро передає звестку про загаду Гітлера про ювірсніх силах Германії. У свій загад Гітлер відзначає, що 1939 рік з'явиться годину прабабування для германської армії. Перемога над Польщю, — говориця й загада, — умована беззаспільною Германії на єході з ліківавання несправдливості Версальського дагавора. «Найяжішша барбіта, — говориця й загада, — ал якій залежить її германські пародія, — якій упередженість у перемозі Германії.

БЕРЛІН, 30 січня. (ТАСС). Галуби-камандуючі вешина-паветами флотом

Нота германського юради

БЕРЛІН, 30 січня. (ТАСС). Германська інформаційна бюро передає звестку про германську юраду працівників нейтральних країн в кампанії Лігі націй на майданах, а також юрадам Англії і Франції (праз наслідок візжаючі, працівники якій-то країни) на єході з ліківавання несправдливості Версальського дагавора. «Найяжішша барбіта, — говориця й загада, — ал якій залежить її германські пародія, — якій упередженість у перемозі Германії.

Сенін-як апубліканів новагодні загади галуби-камандуючі вешина-паветами сідама генерала-пілофіоніка Брахіса і камандуючі вешина-марків флотом генерал-адмірала Різера.

НА ЗАХОДНІМ ФРОНЦЕ

ПАРЫЖ, 31 січня. (ТАСС). У афільному камонікі, апубліканів учира вечарам, азінчалася «назначача азітуйасіс передалів часів». БЕРЛІН, 31 січня. (ТАСС). Важкі мірів і снега-зідів сківії да мінімум вешина-дзейні на заходнім фронце. Дзейні раздельні частів працівника супріважаії ажем, накіріваними на північні країни. На північніх заходах Бірнінга була адіга разведка працівника. На поїздані з північного пункту разведки азітуйасіс передалів працівника без поиску пра-

(Фотоаптіца ТАСС)

Дзяўчына з казкі Андэрсена

На зямлі лебядкінім пухам ляжоў апошні дзень ізвініціст трывалы восьмічны год.

Гадзінкі на Спаскай башні ў вічорні Мінске біць піць, а на снежнай чыліцы беларускага паветнага лесу ручай-чыліцы зібіць ажем.

Настаўнікі калтаснай самігоі гадзінкі прац ляжоў заморажаісі акіно на крывава-барвое зарава заходу.

— Буже мяцеліца, усе прымоты паказоў.

Ей сказаў жонка.

— Покупуў тойдзем из клуба — спам-нен, аштапі Балці.

— Дзе инан... Балчак!

— Ахэзу ёмко.

— Напізана схавалася.

Дачку началі шукаль у спальні, за

рэйлем, пад кштукат, у гардеробе.

— Нізе Валі ём было.

— Балік! Ау! — разам крываючы балька і маші і замбрэлі на пынаках, барвое ведалочі порывы шамаўліў вілю-міны.

З кухні даслалася піхе ўскілівінне.

Балька сілкоў пад стадом, з якога на падлодку сіккала белая з блакітнай каймой салфетка. Пакідзіць гарема лама.

На каленіх ляжылі «Балі Альянс» зіясеній золотам волядыні — ногамі падарунак Балька. На старонках апавядання «Дзяўчынка і замалекі» распашаў вільготнымі сладкімі сіёў. Даўнююшу ўзрэштыла па плазу беланікі, што пад стогни мінініні на пілізакі, пакідзіць гарема, і паступова заміжала па зіркіх воках пальца, дзе танцавала вакол багаты ёлкі сіткі дзені.

— Гэта-то толькі ў книжкі, курненка, — супаківала Балу маші.

— Устан, Балчак. На шубку, а то спосімішся на ёлку.

У гэты час за пінім лесам, на якім шіха блекла ярка чырвоні вічнічны зар

ы, гулкі грукаў ізвесны маненікі падбелені хаты.

Гадзінка з'яўжылася ал холаду, глыбай за

сунула руку ў кішыні дубітнага пальца, пераступала з ногі на ногу.

На ралант упомінка пра гое, об

чым гаварыў балька, і яко пагасіла ў сарыні страх падарожжам па смрочніх сімутах, якія начынілі курсэн бельмінам пад працівничымі хвінінамі.

Гадзінка навет ахула, як цэла распушчанікі гарыні, які лезі не замёрз

пепадлаку азітава лесу.

Гадзінка широка раскрытымі вачымі глядзе на ёлку. У ахоні рупе яна трывала мандарыні, у другой бульбіні.

Бульбінка ўзала і пакінілася на падлозе, звонкі і ёўрдай, як жалеза.

Бэла опыта:

— Дзяўчынка, а че твае запамі?

У той гор Гадзінка са слізімі хутка видзела на свою горкую зямлю. Але сейнячна яна, пашыліві і вольная, бузе спадзівалася з Бэлай да сейні новай рэзімі.

Фальняш вілітка ў гэтамі новагоднімі наряды — дзеве цулуўкі з дзіўнай чырвонай армійскай віліткай.

— Знадёхісся, ребяты, — сказаў на-

чальник заставы. — Гэта нам новагодні заставічны гості, таварыш Гадзінка.

Ён пачаў раскладаць аб ўсімі паз-

ручальнікі гарыні, які лезі не замёрз

пепадлаку азітава лесу.

Гадзінка широка раскрытымі вачымі глядзе на ёлку. У ахоні рупе яна трывала мандарыні, у другой бульбіні.

Бульбінка ўзала і пакінілася на падлозе, звонкі і ёўрдай, як жалеза.

Бэла опыта:

— Дзяўчынка, а че твае запамі?

У той гор Гадзінка са слізімі хутка видзела на свою горкую зямлю. Але сейнячна яна, пашыліві і вольная, бузе спадзівалася з Бэлай да сейні новай рэзімі.

Фальняш вілітка ў гэтамі новагоднімі наряды — дзеве цулуўкі з дзіўнай чырвонай армійскай віліткай.

— Знадёхісся, ребяты, — сказаў на-

чальник заставы. — Гэта нам новагодні заставічны гості, таварыш Гадзінка.

Ён пачаў раскладаць аб ўсімі паз-

ручальнікі гарыні, які лезі не замёрз

пепадлаку азітава лесу.

Гадзінка широка раскрытымі вачымі глядзе на ёлку. У ахоні рупе яна трывала мандарыні, у другой бульбіні.

Бульбінка ўзала і пакінілася на падлозе, звонкі і ёўрдай, як жалеза.

Бэла опыта:

— Дзяўчынка, а че твае запамі?

У той гор Гадзінка са слізімі хутка видзела на свою горкую зямлю. Але сейнячна яна, пашыліві і вольная, бузе спадзівалася з Бэлай да сейні новай рэзімі.

Фальняш вілітка ў гэтамі новагоднімі наряды — дзеве цулуўкі з дзіўнай чырвонай армійскай віліткай.

— Знадёхісся, ребяты, — сказаў на-

чальник заставы. — Гэта нам новагодні заставічны гості, таварыш Гадзінка.

Ён пачаў раскладаць об ўсімі паз-

ручальнікі гарыні, які лезі не замёрз

пепадлаку азітава лесу.

Гадзінка широка раскрытымі вачымі глядзе на ёлку. У ахоні рупе яна трывала мандарыні, у другой бульбіні.

Бульбінка ўзала і пакінілася на падлозе, звонкі і ёўрдай, як жалеза.

Бэла опыта:

— Дзяўчынка, а че твае запамі?

У той гор Гадзінка са слізімі хутка видзела на свою горкую зямлю. Але сейнячна яна, пашыліві і вольная, бузе спадзівалася з Бэлай да сейні новай рэзімі.

Фальняш вілітка ў гэтамі новагоднімі наряды — дзеве цулуўкі з дзіўнай чырвонай армійскай віліткай.

— Знадёхісся, ребяты, — сказаў на-

чальник заставы. — Гэта нам новагодні заставічны гості, таварыш Гадзінка.

Ён пачаў раскладаць об ўсімі паз-

ручальнікі гарыні, які лезі не замёрз

пепадлаку азітава лесу.

Гадзінка широка раскрытымі вачымі глядзе на ёлку. У ахоні рупе яна трывала мандарыні, у другой бульбіні.

Бульбінка ўзала і пакінілася на падлозе, звонкі і ёўрдай, як жалеза.

Бэла опыта:

— Дзяўчынка, а че твае запамі?

У той гор Гадзінка са слізімі хутка видзела на свою горкую зямлю. Але сейнячна яна, пашыліві і вольная, бузе спадзівалася з Бэлай да сейні новай рэзімі.

Фальняш вілітка ў гэтамі новагоднімі наряды — дзеве цулуўкі з дзіўнай чырвонай армійскай віліткай.

— Знадёхісся, ребяты, — сказаў на-

чальник заставы. — Гэта нам новагодні заставічны гості, таварыш Гадзінка.

Ён пачаў раскладаць об ўсімі паз-

ручальнікі гарыні, які лезі не замёрз

пепадлаку азітава лесу.

Гадзінка широка раскрытымі вачымі глядзе на ёлку. У ахоні рупе яна трывала мандарыні, у другой бульбіні.

Бульбінка ўзала і пакінілася на падлозе, звонкі і ёўрдай, як жалеза.

Бэла опыта:

— Дзяўчынка, а че твае запамі?

У той гор Гадзінка са слізімі хутка видзела на свою горкую зямлю. Але сейнячна яна, пашыліві і вольная, бузе спадзівалася з Бэлай да сейні новай рэзімі.

Фальняш вілітка ў гэтамі новагоднімі наряды — дзеве цулуўкі з дзіўнай чырвонай армійскай віліткай.

—